

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 195

гр. Враца, 06.10.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на шести октомври,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Агнеса Б. Ставарова-Заркова

като разглежда докладваното от Агнеса Б. Ставарова-Заркова Частно
наказателно дело № 20211400200495 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 437, ал. 2 НПК и е образувано въз основа на молба от Ч. Б. К., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора Враца, с искане да бъде условно-предсрочно освободен от изтърпяване на останалата част от наказанието „лишаване от свобода“. В молбата навежда доводи, че е изтърпял изискуемата се част от наложеното му наказание и е придобил право за условно-предсрочно освобождаване.

Към молбата са приложени писмени доказателства – становище от началника на Затвора гр. Враца, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл. 155 ЗИНЗС, план на присъдата и личното затворническо досие на осъдения Ч.К..

В съдебно заседание осъденият поддържа молбата, с изложените в нея доводи и прави искане да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

Началника на Затвора гр. Враца, И. С. изразява становище за неоснователност на искането. Представя актуална справка за размера на изтърпяното наказание „лишаване от свобода“ и неизтърпяната част от същото.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП-Враца дава становище да не се уважава молбата.

Окръжният съд, след като изслуша страните в процеса и провери представените по делото писмени доказателства, намира молбата за неоснователна по следните съображения:

От приложената справка от ОЗ-Враца е видно следното:

С определение по ЧНД № 42/21 г. по описа на РС – Бяла Слатина спрямо К. е определено общо наказание от 2 години „лишаване от свобода“, при първоначално

определен „общ“ режим на изтърпяване, измежду наложените му по НОХД № 311/20 г. и НОХД № 436/20 г. и двете на РС – Бяла Слатина.

Начало на наказанието 15.09.2020 г. Фактически изтърпял - 1 година и 21 дни. От работа – 1 месец и 5 дни. Предварителен арест - 7 месеца и 8 дни. Всичко изтърпял - 1 година, 9 месеца и 4 дни. Остава за изтърпяване - 2 (два) месеца и 26 (двадесет и шест) дни.

Лишеният от свобода няма примерно и законосъобразно поведение в МЛС. Наказван е два пъти за физическа саморазправа с други л.св. поради високото ниво на агресивна зареденост и ниския самоконтрол. Не осъзнава вината си и не е изцяло критичен към криминалното си минало.

Доказателствата сочат, че осъдения Ч.К. е изтърпял повече от изискуемото се по закон наказание, съгласно изискванията на чл. 70, т. 1 НК - 1/2 от наложеното му наказание.

Причините и детерминиращите фактори за извършване на престъплението са ниско правно съзнание, некритичното отношение към криминалните си действия и изградените нагласи, подкрепящи криминалното поведение.

Първоначалната оценка на рискът от рецидив отчита СРЕДНИ стойности - 53 точки, според данните в доклада.

Проблемните зони с дефицити са очертани: „Отношение към правонарушението“ - отрича отговорност за собственото криминално поведение, омаловажа деянието, липсва мотивация за позитивна промяна; „Взаимоотношения“ - липса на родителски контрол и ефективно възпитание в детството. Вторият баща системно е тормозел Ч. и майка му; „Управление на финансите“ - липсват добри умения за разпределяне на средствата, които са били изключително недостатъчни; „Начин на живот и обкръжение“ - в близък контакт с криминално проявени лица, лесно се влияе от криминалното обкръжение, склонен към манипулативни и рискови действия; „Емоционални проблеми“ - налице е един симптом на тежко психично разстройство на мислите, т.е. обърканост, държи се инфантилно, а когнитивните процеси протичат много бавно. „Междупличностни проблеми“ - системно е реализирал агресивно поведение в живота на свобода, осъждан за користо насилствено престъпление, за което е осъден на осн. чл.198 от НК /към момента е реабилитиран/, с нисък праг на търпимост и самоконтрол. „Умения за мислене“ - безкритичен към действията си, не разпознава всичките си проблеми, пренебрегва евентуални негативи от предприетите действия, с неясни бъдещи цели и многократно повторение на допуснати грешки. Една от най-проблемните зони е „Злоупотребата с алкохол“. Под влияние на алкохола л.св. К. е извършил инкриминираното деяние-палеж на недвижими имоти със значителна стойност. След злоупотреба с алкохол л.св. К. става агресивен, чупи, стъкла, мебели и др. движими вещи. Скрининговото изследване регистрира високо ниво на агресивна готовност, конфликтност и отмъстителност.

Рискът от вреди е среден, но клонящ към висок за обществото. Аргумент в тази посока е извършеното в миналото користо-насилствено престъпление, което е придружено

с употреба на физическа сила.

С оглед поставената диагноза – „разстройство на мисленето“, е възможно агресивното поведение да ескалира по сериозност. В конфликтна ситуация е много вероятно да реагира импулсивно, безразсъдно с агресивни похвати.

Рискът от бягство, укривателство и самоувреждане на този етап е среден, поради емоционално нестабилното състояние, което го характеризира като първосигнален и егоцентричен.

Рискът от вреди е среден за служителите и за останалите лишени от свобода по време на изтърпяване на присъдата. Склонен към агресивно поведение при засягане на интересите. Не се съобразява със законовите норми.

В изготвения План на присъдата като цели са заложили изграждане на критично отношение към деянието, постигане на доверителен контакт, снемане на тревожността и напрежението, повишаване на социалната компетентност, подобряване на уменията за разпознаване и разрешаване на проблемите, насочване към адекватно целеполагане, спазване на реда и дисциплината, недопускане на агресивни прояви, включване в общо пенитенциарни дейности и мероприятия за осмисляне на свободното време.

При изготвена ревизия на оценката на риска от рецидив се регистрира покачване на числовите стойности в дефицитните зони от 53т. на 59т. Повишение е маркирано в зоната „Междоличностни проблеми“, поради участието на л.св. К. в конфликтни ситуации и физическа саморазправа с други лишени от свобода. В проблемната зона „Начин на живот и обкръжение“ се регистрира нетолерантност към съкилийниците си, лесно се влияе от криминалното си обкръжение и е склонен да действа безразсъдно и рисково.

Не се включва в общо пенитенциарните мероприятия, тъй като е непредсказуем в действията си. Общува с ограничен кръг лишени от свобода, тъй като другите го изолират, поради психичните проблеми.

В условията на МЛС за изтеклия период от изтърпяване на присъдата рискът от вреди запазва стойностите си за обществото - среден. По отношение на служителите и лишени от свобода риска от вреди се повишава от среден на висок.

За да бъде стимулиран и позитивиран за по-законосъобразно поведение, пенитенциарната администрация е назначила л.св. К. на работа по чл.80 от ЗИНЗС на външен работен обект към Общината и в дърводелната.

Също така го е наредила с „писмена похвала“, съгласно Заповед №Л-1306/08.06.2021 г. за добросъвестно отношение към труда. Тези положителни стъпки от страна на затворническата администрация имат кратковременен и нетраен характер.

Аргумент в тази посока е наложеното дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“, съгласно Заповед № Л-539/04.03.2021 г. за това, че на 08.02.2021 г. около

10,50 ч. в спално помещение № 14, л.св. К. е упражнил физическо насилие върху друг лишен от свобода, изразяващо се в нанасяне на удари с юмруци в областта на лицето на л.св. Е. П. С.. С незаконосъобразното си поведение л.св. К. е нарушил чл.97, т.4 от ЗИНЗС и същото се явява дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал.2, т.7 във вр. с ал.1 от ЗИНЗС.

Със заповед №Л-17688/22.07.2021 г. л.св. К. е наказан за втори път, за това, че на 12.07.2021 г., около 01,00 ч. в спално помещение № 05 е възникнал вербален конфликт между лишените от свобода Ч. Б. К. и Т. М. К., който отново е прераснал във физическа саморазправа.

Лишеният от свобода К. е наказан с „Лишаване от хранителна пратка на основание чл. 101, т.5 от ЗИНЗС - условно за срок от 2 месеца“ на основание чл.107, ал.1 от ЗИНЗС.

По отношение на извършеното престъпно деяние е слабо критичен. Липсва чувство за вина. Не приема поведението си за криминално. Не разпознава вредите, които е причинил с поведението си в обществото и омаловажа рисковете от подобен тип поведение.

Нагласите на л. св. К. са в подкрепа на извършеното закононарушение. Липсва саморефлексия и вътрешен коректив, насочващ към поведение съобразно законовите норми при живота на свобода.

В местата за лишаване от свобода л.св. К. не демонстрира добро поведение, въпреки наложените две дисциплинарни наказания.

Рискът от вреди за обществото се запазва среден. Не осъзнава изцяло тежестта на извършените закононарушения, не е склонен да ограничава собственото си поведение в съответствие с правилата и нормите в обществото.

С оглед наличието на дефицитни зони и слабото повлияване от корекционните интервенции договорените дейности, отразени в Плана на присъдата не са изпълнени в пълен обем и цялост. Не е налице изцяло критично отношение към миналото поведение.

Към настоящия етап от изтърпяване на присъдата лишеният от свобода К. все още не е дал категорични доказателства за промяна в нагласите си в подкрепа законосъобразен начин на живот след освобождаване.

Нежеланието му за спазване на законите и правилата индикира евентуалното продължаване на престъпната дейност и вероятността с поведението си да причини вреди в обществото при освобождаване се повишава. Със съдебен акт от 19.03.2021 г. ВрОС се е произнесъл по ЧНД № 165/2021 г. по описа на съда, с който е оставил без уважение молбата на К. за упо. През изминалия период до настоящия момент съдът не констатира положителна промяна в поведението на осъдения, доказано от представените справки и становище от администрацията при Затвора, което говори за липса на осъзнатост и желание за позитивна промяна. Лицето К. макар и в контролирана среда допуска нарушения на реда и дисциплината, по което се и извежда предположение, че на свобода ще продължава да извършва укорими и наказуеми закона деяния.

Изложеното води до извода, че към настоящия момент не са настъпили

положителни промени в съзнанието и поведението на осъдения К., изключващи категорично опасността от негово последващо противоправно поведение в условията на свобода. Съществуващите данни сочат на необходимост от продължаване на поправителното въздействие спрямо него за постигане на набелязаните в плана на присъдата цели и задачи до пълното му поправяне за постигане на целите по чл.36 НК.

Това е в основата за постановяване на отказ за условно предсрочно освобождаване.

На основание горното и във връзка с чл. 441 НПК, вр. чл. 70, ал.1 НК, Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения Ч. Б. К. - роден на *** в гр. Бяла Слатина, обл. Враца, с постоянен адрес: с. ***, българин, български гражданин, с основно образование, разведен, осъждан, понастоящем в Затвора гр. Враца, с ЕГН ***** да бъде условно-предсрочно освободен от изтърпяване на останалата част от наказанието „лишаване от свобода“, наложено му с определение по ЧНД № 42/21 г. по описа на РС – Бяла Слатина измежду наложените наказания на л.св. К. по НОХД № 311/20 г. и НОХД № 436/20 г. и двете на РС – Бяла Слатина в размер на 2 години „лишаване от свобода“, с остатък от наказанието 2 (два) месеца и 26 (двадесет и шест) дни.

ОПРЕДЕЛЯ 6-месечен срок, от влизане на определението в сила, в който лишеният от свобода Ч. Б. К. не може да подаде нова молба за УПО.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението след влизане в сила да се изпрати на Затвора гр. Враца.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____